

УВЕ КОЛБЕ

СОФИЯ. ПСАЛМ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

На Мирела Иванова

*И вечно куче някакво лежи изопнато върху
тротоара.*

*И вечно котка някаква се шмугва по первазите на
втория етаж.*

*И вечно в парка се издигат паметници на герои, на
светци и властелини.*

*И вечно това улично движение, сгантата убийци в
ламарини,*

*само веднъж един тролей най-кротко спря
и рече: „Хайде, преминавай!“.*

*И вечно църквата е по-висока и по-светла тук,
сравнено с другаде,*

*а слабичък свещеник уговаря с млада двойка
кръщението на детето им, и се шегува с него,
сякаш вече*

светената вода го е намокрила и то трепери.

*И вечно вляво ангелът, напред приведен и забързан
с блага вест,*

*и вечно вдясно Девата в одежди, повече от
целомъдрени,*

но боязлива въпреки това.

*И вечно същата галерия от вси светии на София и
християнството,*

*те никога не са достатъчни, и вечно Божията
майка е отляво,*

а Синът отдясно,

*и вечно всички погледи са строги, също и на тази
младичка*

*Света Екатерина, тъй блестяща в алено и
златно одеяние,*

с момчешки вид, лицето ѝ е най-красиво
между всички тук, щастливец, който я е
изрисувал.

И вечно тези хубавици си отиват, тъкмо щом ги
срещна,

редици, весело поели към конкурс за Miss Европа,
заминават, също силните и мургави мъже,
стотици хиляди

навред по шарения свят, към Лайпциг и Париж,
и към Канада,

и там остават, но пари изпращат, стига да ги
имат.

И вечно искам с тях да потанцувам, и с
Единствената,

но си оставам гостът, който е дошъл и гледа
и все желае тука да остане, но и там да се
завърне,

тъй че нищо не излиза, аз съм твърде
недостатъчен.

И вечно само пиша на Мария и Мирела по писмо,
на Веселина, Галя и Емилия,
и вечно с жаждата един за друг
да сме един език.

Навярно, ако мога да го кажа на ухо, съм влюбен
в дамата, която в миг пред магазина си излиза и
приклъка,

за да нахрани уличното псе, а също да нахрани
с няколко приветни думи дрипавия мъж,
приседнал на тротоара,
ето че подхвърлят си шеги.

И вечно пак красивата сестра е със сестра, която
е художничка, самата тя пък пее, учела
испански,
но английският ѝ звучи много живо.

О, да, била претрупана от работа през
седмицата, ох,
за щастие било днес събота,

*и вечно споменава, ако я разбирам правилно,
за дебеланите от Солун, как вървят с навирен
нос*

*по улиците си, все пак — не е ли истина? —
виж, българките са красивите.*

*И вечно казвам: „Да, така е“ и си мисля,
боже мой, спаси ме.*

*И вечно пак сестрата на сестрата има си приятел
от Крефелд, тъкмо из страната
пътешествали,*

*И вечно ме предупреждава да съм зорък с циганките,
всеки ден*

*омилостивявам Бога с няколко монети, Бог да
те благослови,*

*изрича старата жена и вперва поглед нависоко
в небесата.*

*И вечно трябва да внимаваш със завиващите вляво,
и наяве, и насън,
и вечно чакат някакви мъже в колите до
тробоарите,
изглежда чакат да започне и за тях животът,
че по-богатите си имат къща в село
край морето, а останалите — горе в
планината,*

*и всички пращат своите деца в езикови
училища,*

а тях ги има предостатъчно.

*И вечно дъщерята е за жалост мъничко предвзета,
а майка ѝ внимателно оглежда чужденеца
и грациозно кима, докато ѝ се превежда.*

*И вечно телефонът им е под ръка, че на сестрата
може би ще се обади*

*принцът, а онези гледащи сериозно млади хора
може би ще ги потърси някой „едър бизнес“ —
ще им стискам
палци! — може би и майката да позвъни на своя
син.*

2003

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.